Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶςδέ τοι
Ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
Ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος, Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
Ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
Ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
Δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυςχειμέρῳ.
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν·
Ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
Ἄκοντά σ' ἄκων δυςλύτοις χαλκεύμασι
Προςπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
Ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτε του μορφὴν βροτῶν

---

o
ναις πέδησι ἀῤῥήκτοις λέγω Vienn. C. Farn. ex emendatione Triclinii. ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀῤῥήκτοις ηέτραις Ald. Turn. Garb. Vict., idem Rob., nisi quod πέδαις habet. Sed Schol. Aristoph. jam saepius laudatus habet ἀδαμαντινῶν δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις, idque Canterus primus recepit, omnibus post eum editoribus recte sequentibus praeter Brunckium, qui Stanleji emendationem ἀδαμαντινῶν δεσμοῖσιν ἀῤῥήκτοις πεδῶν injuria praetulit.

7. αὐτὸς Marg. Ald. — σέβας conjecit Wakef.

8. ὤπασε Colb. 2. M. 1. 2. Ar. Ald. Turn. — τοιᾶς δέ τοι Ald. τοιᾶςδ' sine τοι Rob. τοίας δὲ Colb. 2.

12. σφῶϊ Vienn. A. C. σφῶϊν Vienn. B. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. Sed σφῷν metrum postulat, idque inde a Brunckio legitur.

13. ἐπί Reg. O. in Faehs. Sylloge p. 68.

14. θεῶν Colb. 1.

15. δεῖσαι Ald. — πρὸς τῇ δυςχειμέρῳ Rob. idem τῇ superscriptum est in Med.

16. Deest hic versus Lips. 2. — τῶνδ' ἐμοὶ Brunck. Schütz. sine causa. — τόλμα Ox.

17. ἐξωριάζειν obelo notatum est in Pors. 2. quare Blomfield. εὐωριάζειν reposuit, Hesychio et Photio in h. v. testibus adhibitis, qui tamen nihil probant.

19. ἄκοντ' ἄκων σε Colb. 1. Ald. Rob.

20. προςπατταλεύσω Colb. 2. Reg. G. Ox. Rob. — τῷ δ' Rob. — τόπῳ pro πάγῳ Med. Rob., et laudat e cod. Stephanus. In margine codicis ap. Morell. est ὄρει, in marg. Vienn. C. ὄρει et τρόπῳ.

21. Pro του Barth. Advers. VII, 11. που conjicit. — βροτῶν μορφὴν Rob. μορφὴν θεῶν